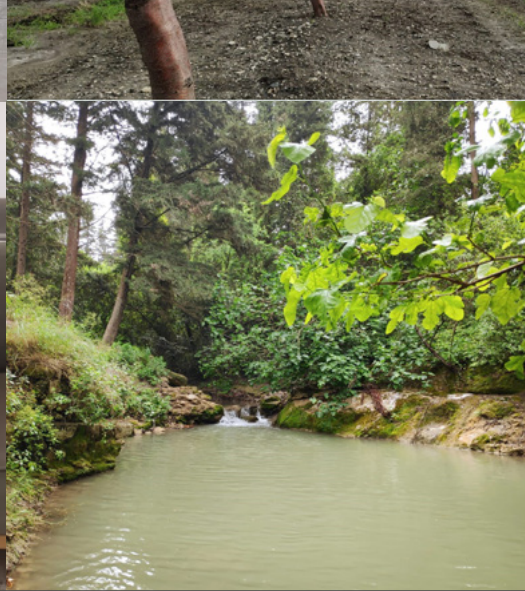

בשער

ידיעות קיבוץ הזרע - כ"ג בטבת ה'תשפ"א - 07.01.2021

שלום ולא להתראות 2020
ברוכה הבאה 2021!

תמונות השער מגליזנות השנה האחרונה

- 3 | דבר העורכת
- 4 | סיכום שנת 2020
- 6 | עדכונים מהנעשה בקיבוץ
- עדכוני תרבות / איריס רפאלי
- עדכונים מהמוזיאון
- חילופי תפקידים
- 8 | ענייני השעה:
- גאווה מקומית - כתבה מתוך עיתון "גלובס" על מ.ב.א
- מגידו נאבקת בכוונה להעביר את עמק השלום ליקנעם עלית
- 10 | מאמר דעה: על מיסוי, ערבות הדדית והבהרת מושגים / שמעון שתיל
- 11 | תרבות ופנאי
- פינת התובנה / בועז בש מרץ'
- יצירה מקומית / ריימונד אליס
- טיפת מיתולוגיה / אהוד דור
- 12 | לקראת שבת
- פרשות השבועיים / דובי זמר
- 14 | היה היה / ארכיון הזרע
- 14 | לוח מודעות
- 15 | שו"ת - דני כהן / דני נהב

*מדור השביליסטים יתפרסם בגיליון הבא

תמונת שער

תמונות "בשער" בשנה החולפת, צילמו: ראומה ריילינגר, אילת ראטס, הדר חננאל, איריס רפאלי, אילן בר, זיוה כהן, דוד ראטס ויעל משה

תמונה אחורית:

ילון שחורי

הפצה

שי מוריס, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה

דקלה גרזי נצר, איריס רפאלי, מוזיאון וילפריד ישראל, שמעון שתיל, בועז בש מרץ', ריימונד אליס, אהוד דור, דובי זמר, ארכיון הזרע, דני כהן, דני נהב, ילון שחורי והילה תורן.

הגהה

עמוס אורן

מערכת בשער

עריכה ועיצוב

הילה תורן

טלפון

052-3990166

דוא"ל

bashaar.hazorea@gmail.com

השאלה השנייה - האם יש לך קווים אדומים כעורכת "בשער"?

בהחלט. לא אכניס לעיתון כתבות בעילום שם. כמו כן, חשוב לי לשמור על סגנון ראוי וללא תגובות פוגעניות או דברי בלע. לבסוף חשוב לי להקפיד ולשמור על הפרטיות של כולנו.

לסיום – רוצה להודות לאילת ראטס על עריכת "בשער" בשנתיים האחרונות, עשית עבודה מצוינת! ותודה לך באופן אישי – על העברת ה"מקל" שביצעת בצורה נעימה, מסודרת ועם המון סבלנות.

אני מזמינה את כל מי שמעוניין לכתוב טור דעה / מאמר / צילומים יפים או כל דבר אחר, לפנות אליי:

מייל: bashaar.hazorea@gmail.com

קריאה מהנה לכולנו, הילה תורן ■

שלום לכולם,

נראה לי נכון להתחיל בהיכרות קצרה – (מי שמכיר אותי מוזמן לדלג הלאה).

אני בת הקיבוץ (בתם של אבי ועידית ז"ל) אחותם של דגנית אבנס, יעל שיבולי וגיל לוי. נשואה לרמי (גם הוא בן קיבוץ...) – עובד בפרויקטים חקלאיים בחו"ל, אמא של אור – לומד אגרוואקולוגיה ברחובות, זוהר – לומד משפטים וכלכלה באונ' העברית, ושחר – חייל טרי בגדס"ר צנחנים. מזה שמונה שנים, עובדת כספרנית בביה"ס "פלגים". מעל שנה מרכזת את ועדת צעירים ביחד עם יונת אבריאל.

* * *

אז כפי שכבר כתבתי, בחודשים האחרונים התבשלה בראשי המחשבה לקחת על עצמי משהו חדש ושמעתי שמחפשים עורך לעיתון "בשער", והחלטתי "לקפוץ למים" ולקחת על עצמי את האתגר. כאחת שחשוב לה מאוד להיות פעילה ומעורבת בקהילה בה אני חיה – נראה לי נכון ומתאים להיענות לאתגר זה.

אז איך אני רואה את עיתון "בשער" היום? שמחה ששאלתם! חשוב לי לציין שגם לי אין עדיין את כל התשובות לכך, אך דבר אחד ברור לי מאוד – "בשער" הוא העיתון של כולנו! ואני רק העורכת שלו.

לקראת צאתו של העיתון הראשון בעריכתי, ניסיתי לארגן לעצמי את המחשבות על ידי שתי שאלות מרכזיות:

השאלה הראשונה: מהו מקומו/ערכו של עיתון "בשער" בחיינו היום?

אני מודעת לכך שבעידן זה בו אנו כרגע חיים, לעיתון "בשער" ישנה תחרות לא פשוטה על המשבצת המסוימת הזו של אינפורמציה, מאמרי דעה, פוסטים ומה לא בעצם... עם כלי מדיה אחרים שנמצאים בחיינו; אתר הקיבוץ (ובו הפורומים השונים), קבוצות הווטסאפ השונות, ואיך לא – הרשתות החברתיות השונות. אבל! וזהו אבל גדול – עדיין יש לנו את "חלקת האלוהים" שהיא רק שלנו! רוצים דוגמאות? בבקשה – למשל, דיווחים שוטפים מרכזי הוועדות שלנו, ממלאי התפקידים ואחראי הפעילויות השונים, וכל נושא בוער כזה או אחר – כדי שהאינפורמציה הרלוונטית תגיע לכולנו בזמן אמת.

אני בהחלט רואה ב"בשער" מקום נוסף להתבטאויות, החלפת דעות, וכן, גם לביקורת (בונה) – על כל מרכיבי

נר נשמה | ינואר

02.01.2013	נאוה רביב
04.01.2003	שולמית תלצור
06.01.2007	יורם מירון
08.01.1983	מרדכי תלצור
08.01.2001	רות הורן
13.01.1988	שמעון אופנהיימר
15.01.1997	משה שני
15.01.2005	עמוס (קוני) ביקולאי
15.01.2008	גלעד גרוס
17.01.1993	יעקב מיכאלי
18.01.1971	משה (מני) רפאלי
20.01.2002	אדוה נגרי
22.01.1991	רענן זמיר
23.01.2001	חנן מתתיהו
23.01.2017	וולטר פלדמן
25.01.2019	רמי הרפז
30.01.1976	דוד פרוינד
30.01.2010	רות מירון
30.01.2018	תמר לפידות
31.01.1996	יהודית בנארי
31.01.1997	מאיר נהב
31.01.1999	פיה אלאור

יהי זכרם ברוך

סיכום שנת 2020 - בהזרע ובכלל

ינואר

השיטפון הגדול – 110 מ"מ גשם שירדו בהזרע תוך 24 שעות, גרמו לוואדי שלנו להפוך לנהר ולעלות על גדותיו ולשטוף ולהציף דרכים, מבנים ובתים.

הדיונים על מיזם "מיקסר" תופסים תאוצה.

יום הגבר נחגג במועדון לחבר.

צוות "אוויר נקי" מוקם ומתחיל במדידות רמת זיהום האוויר במקומות שונים בקיבוץ.

מנהלת חדשה למוזיאון וילפריד ישראל – נורית אשר פניג.

פברואר

מיזם "מיקסר" נדחה בשיחת הקיבוץ ובקלפי.

תחילת הקורונה בישראל – אחת מנוסעות הספינה 'דיימונד פרינסס' מיפן, נמצאה חיובית לקורונה.

מרץ

02/03/2020 – בחירות לכנסת ה-23.

מחאת "הדגלים השחורים" יוצאת לדרך.

תרבות בעידן קורונה – פורים ילדים עוד הספקנו לחגוג, פורים מבוגרים ואורות בוואדי בוטלו בשל הסגר.

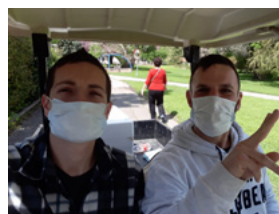
14/03/2020 – סגר ראשון בישראל.

צוות צח"י פועל מסביב לשעון כדי לדאוג לכולנו עם פרוץ הקורונה לחיינו.

הכלבו וחדר האוכל פועלים במתכונת של משלוחים בלבד. התגייסות מרשימה של מתנדבים מהקהילה לעזרה במשלוחים.

"יומן הקורונה" (וידאו) יוצא לדרך.

הזום נכנס לחיינו.

אפריל

תרבות בעידן קורונה מתנדבי התרבות מחלקים: חוברות

צביעה, חידונים, ממתקים, חלות טריות, בירה ומה לא, לבתים של כולנו.

ממשלת ישראל מטילה עוצר מלא בכל רחבי המדינה.

סדר הפסח בחדר האוכל בוטל בשל העוצר, יום הזיכרון לשואה ולגבורה משודר בערוץ המקומי.

יום הזיכרון לחללי צה"ל – הטקס מהר הזיכרון, והסרטים לזכרם של בני הזרע שנפלו במערכות ישראל הוקרנו בערוץ המקומי.

מיזם "רצים לזכרם" יצא לדרכו בפעם הראשונה.

יום העצמאות – נחגג עם רכב השושנות שהפך לבמה ניידת. בעזרת מתנדבי התרבות נהנינו מהרבה מצב רוח טוב ואווירת שמחה ברחבי הקיבוץ.

מאי

3/5/2020 – יציאה מהסגר הראשון.

בחג השבועות נהנינו מתהלוכת טרקטורים וכלים חקלאיים, פיקניק משפחתי בדשאים, ועם הטקס שצולם מראש והוקרן בערוץ המקומי. **תרבות בעידן קורונה, כבר אמרנו?**

17/5/2020 – השבעת ממשלת ישראל ה-35, הממשלה הגדולה ביותר בתולדות מדינת ישראל.

24/5/2020 – התחלת משפטו של בנימין נתניהו.

יוני

המאהל בבלפור מוקם, במקום נערכות קבלות שבת, שמושכות קהל רב.

בעקבות של מעצרו של אמיר השכל, עברו כל קבוצות המחאה המפוזרות בארץ – לבלפור,

ההפגנות המשיכו בימי שלישי, חמישי, והפגנה גדולה בשבת שאליה הגיעו יותר ויותר אנשים.

יולי

מחאת "הגשרים" – יוצאת לדרך.

מחאת "הצוללות" גם היא מצטרפת.

חברי 'גשר' יצאו לטיול בצפון הארץ, בימי קורונה.

אוגוסט

פרידה מרינה סגל – הגננת המיתולוגית של גנון "סביון", שפרשה לאחר 30 שנות עבודה אצלנו.

מיזם "הגינה הקהילתית" יוצא לדרך.

"בריכת הדגים" המחודשת במשק החי – נחנכת.

דצמבר

- חנוכה – הדלקת נרות והפעלה לילדים – בקפסולות.
- מיזם "משהו קטן וטוב" 2 – שוב יצא לדרך.
- 10/12/2020 – הצגת הסכם ישראל – מרוקו.
- 28/12/2020 – סגר שלישי בישראל.
- התחלת מבצע לחיסון האוכלוסייה נגד נגיף הקורונה.
- הגינה הקהילתית תופסת תאוצה וכבר נראים שפע של ירקות טריים ואורגניים.
- מספר ממלאי תפקידים - מסיימים / סיימו קדנציה; אסף בר, רוני גלעד, שלומית נגרי אלישב, שרה מענית.
- שיירת הצוללות השנייה – יצאה לדרך.
- בכל המדיות הקיבוציות מתקיים דיון ער בנושא: תקציב קהילה – מיסים – ערבות הדדית ומה שביניהם.
- 30/12/2020 – יונתן פולארד עולה לארץ עם אשתו לאחר 30 שנה בכלא האמריקאי.
- סיום השנה האזרחית 2020 – רכב עם מוזיקה/ בירות/ גזוז/ נשנושים, עבר בשכונות הקיבוץ.

- תנועה ערה ומוגברת של השתתפות חברי הזרע בהפגנות המחאה בגשרים, בצמתים וכמובן – בבלפור.
- מוזיאון וילפריד ישראל נפרץ ועשרות פריטים נדירים נגנבים. פרטים חדשים ניתן למצוא [כאן](#)
- 13/8/2020 – הכרזה על הסכם שלום בין ישראל לאיחוד האמירויות הערביות.

ספטמבר

- 18/9/2020 – סגר שני בישראל.
- המאבק "מצילים את עמק השלום" – יוצא לדרך.
- תרבות על הדשא של המוזאון - הצגה של המועצה- 'שקרים על גלגלים' והמופע חצאית כאן קודקוד'.
- ראש השנה – חלוקת שי, סרט "4 העונות" שודר בערוץ המקומי.
- בערב יום כיפור – קיום שיח בזום.
- 15/9/2020 – ישראל חותמת על הסכמי נורמליזציה עם איחוד האמירויות הערביות ובחריין.

אוקטובר

- חג סוכות – עקב הסגר וההחמרות, לא נבנתה "הסוכה של סעדיה".
- מיזם "משהו קטן וטוב" 1 – יוצא לדרך.
- שיירת "מחאת הצוללות" – יוצאת לדרך.
- הפגנות "הסוללה" בהזרע תופסות תאוצה.
- 13/10/2020 – תחילתן של הקלות, ויציאה מהסגר השני.
- הותקן גלגל חדש בוואדי.

נובמבר

- יום הזיכרון ליצחק רבין – הועבר בזום משותף לנו ולעוד מספר קיבוצים.
- שותלים ומתרימים – שתילת פקעות המונית נערכה בדשא שמתחת לבריכה, והתרמה למאבק בעמק השלום.
- שי איינהורן נכנסת לחפיפה בוידאו הזרע.
- 3/11/2020 – נערכות הבחירות לנשיאות בארה"ב, בהן ניצח ג'ו ביידן, והביס את דונלד טראמפ הנשיא המכהן.

סיכום אוכלוסיית הזרע לשנת 2020

דקלה גרזי נצר

סה"כ אוכלוסייה: 912 נפש

- חברים ומועמדים: 490
- תושבים קבועים שאינם חברים: 112
- חברים ומועמדים בחופשה מחוץ למקום: 10
- התקבלו לחברות: 14 מועמדים
- התקבלו למסלול קליטה: 12 איש
- נפטרו 6 חברים
- חיילים: 37
- שנת שרות: 6
- נולדו 9 תינוקות
- סה"כ ילדים: 243
- ילד של חברים בחופשה/עצמאות כלכלית: 8
- לא הייתה עזיבת חברים

שנה חדשה בתרבות

הכל כבר נאמר על שנת 2020, ופנינו לשנה החדשה שתהיה בראשיתה (לפחות על פי מומחים), עדיין תחת מגבלות והגבלות, אך אנחנו לא נוותר על התרבות.

בסוף דצמבר ציינו עם "אוטו מצב רוח ושתייה" את סיום השנה. המון תודות ל"ברסלבים" – עוז חזן ומורן ירון על ההירתמות לעשייה התרבותית בהזרע בכל השנה האחרונה, וממש לא במקרה – הם אלה שמסיימים את השנה התרבותית שלנו. תודה ענקית על קיום סיבוב הסילבסטר שהיה ביום חמישי (31/12). על אף המגבלות והקור עשיתם את המיטב כדי לשמח ולעודד.

עם הפנים קדימה

יום השואה הבינלאומי – 27.1.21 – נקרין סרט בערוץ המקומי – פרטים בהמשך.

ט"ו בשבט - טיול שלוש פסגות המסורתי יתקיים ביום שבת ה-30.1.21, בהתאם למזג האוויר – פרטים בהמשך.

אור תנועה וצליל – נכון שעדיין אין תאריך לאירוע. נכון שלא הכל סגור וודאי... אבל, התחלנו עם המיצגים, הלוגיסטיקה והתכנונים, והצוותים מצפים שגם אתם תשתלבו בעשייה. נכון לעכשיו, השנה האירוע פנימי לחלוטין בשל הקורונה. נשמח שתצטרפו אלינו עם מיצגים, או כל עזרה אחרת – יש המון עבודה. מרכזת את הצוות **זיוה כהן**, וחברים בה – **דניאל אופק, גל דור, שירה שטיינר ברנה, מורן סולומון, נטע הרפז, רעי שרגאי, וישווה (שי) איינהורן, תמנע רז, ניר מרקוביץ, טיבי גנץ, אמנון מאיר ואני**.

חיבוק עלייה – מיזם של התנועה הקיבוצית למען העולים החדשים של 2020 מאתיופיה. המיזם הוא איסוף ציוד לימודי חדש – קלמרים, עפרונות, ילקוטים, מחברות וצעצועים חדשים או יד שניה במצב מעולה. יש אפשרות לתרום כסף וממנו נרכוש ציוד ונתרום. את כל התרומות יש להביא למשרד תרבות – מול היד השנייה בתיאום איתי.

שבת שלום, איריס.

חילופי תפקידים

הודעה על סיום תפקיד

חברים וחברות יקרים,
לאחר התלבטויות, החלטתי כי לא אבקש להמשיך לשנתיים נוספות בסיום הקדנציה ולסיים את תפקידי כמנהל קהילה בהזרע.
אמשיך בתפקיד בחודשיים הקרובים ולאחר מכן אתחיל עבודה חדשה כמנהל קהילה בקיבוץ אפיקים.
אני סמוך ובטוח כי נדע לבחור מנהל/ת קהילה מוכשר ומתאים אשר ידע להמשיך מהמקום בו אסיים ולהצמיד את קהילתנו קדימה בשנים הקרובות.
אני כמובן אעביר את הלפיד בצורה מסודרת וראויה.
סיכומים מרגשים בהמשך...

קורן

הודעה על סיום תפקיד

לחברים שלום רב,
ב-15.1 אני מסיימת את תפקידי לאחר שלוש שנים וע"שרה חדשים בהם מילאתי את תפקיד מזכירת הפרט ומזכירה כללית.
ב-12.1 תתקיים שיחת קיבוץ על עדכון התקנון ולאחריה אפרוש מתפקידי. רציתי לפרוש לאחר בחירת מחליפי/תי אך הדבר לא מסתייע.
אני מודה לכל החברים שליוו אותי בוועדות בהנהלת הקהילה, בדרכים ובשבילים. יש לנו קיבוץ נהדר תעזרו לשמור עליו.

להתראות, שרה מענית.

שנה אזרחית טובה מצוות מוזיאון וילפריד ישראל!

צוות המוזיאון מאחל לכם שנה של בריאות, שפיות ויצירתיות, בתקווה שעולם התרבות יחזור לפעילות מלאה בהקדם.

לשנת 2021 מתוכננות תערוכות יוצאות דופן בוילפריד ישראל, ואנו מצפות לפגוש אתכם במוזיאון ברגע שיתאפשר.

צוות המוזיאון

מכירת ההתרמה שלנו נמשכת גם בסגר

עקב הסגר הנוסף וסגירת המוזיאון בפעם השלישית, החלטנו להאריך את מכירת ההתרמה הדיגיטלית שלנו לצורך שיקום תצוגת הקבע של המוזיאון ולתמיכה באמנים בתקופה זו.

נצלו את ההתכנסות בבית וצללו למבחר של יותר מ-200 יצירות מקור מעולות, [לחצו כאן](#) כדי להיכנס למכירת ההתרמה.

הזדמנות מצויינת לעזור לנו להגיע ליעד הנדרש לצורך שיקום תצוגת הקבע והתאוששות מהגניבה שאירעה באוגוסט האחרון, וזה גם מוכר לצרכי מס!

נורית דוד, טוקונומה B2, הדפסה דיגיטלית פיגמנטית ארכיונית על בד, 2016

משתתפים בצער עם אלכס הרשקוביץ, הרן, תמיר ואופיר וכל בני המשפחה עם מותה של אמו של אלכס, אירנה פניג

גאווה מקומית - כתבה מתוך עיתון "גלובס" על מ.ב.א

חשמל, כל מה שיכול לקרות בפועל. בוחנים כמה זמן המקפיא עדיין מצליח לשמור על טווח הטמפרטורה הרצוי. אחר כך אנחנו מפזרים 'כאילו חיסונים', מוצר דמה, כדי לראות אם המקפיא מסוגל לשמור על הטמפרטורה שלהם בטווח גם כאשר הוא מלא. אלה בדיקות שעושים היום לכל מקפיא או מקרר לכל תרופה בארץ, לא רק בתקופת הקורונה".

וכולם היו טובים?

שאוט: "כן, אלה מקפיאים חדשים שטבע הזמינה במיוחד עבור הפרויקט הזה, וכולם עמדו בתקנים".

למה הם משמשים כשאין קורונה?

"רק לתחום הרפואי, שבו עובדים באופן קבוע עם טמפרטורות כאלה".

ואחרי שמסיימים לכייל, איך מוודאים שלא מתרחשת תקלה בהמשך?

"אנחנו משאירים בתוך המקרר רגשים (חיישנים) שמחוברים כל הזמן לרשת האינטרנט, והם יכולים למדוד את הטמפרטורה ולהתריע על תקלות. פעם בשנה עושים שוב את הבדיקה של המקפיא, ומוודאים שוב שגם הרגש עובד".

אתם אחראים גם להמשך השרשרת הלוגיסטית?

"כן. בדקנו גם את רכבי ההובלה שמתאימים להובלת תרופות בטמפרטורה של 2-8 מעלות. אחרי המעבר לנקודת הקצה, האחריות עוברת אל קופות החולים. מכבי הם לקוח שלנו, ובדקנו להם את המקררים בכל נקודות הקצה".

אתם מרגישים את גודל האחריות?

"אנחנו תמיד מרגישים את האחריות. לא רק בתחום הרפואי, אלא גם נניח בתחום התעופה או החלל - כשאנחנו מוציאים דוח זו אחריות. ההבדל הפעם היה רק העבודה בלחץ זמן".

גלי וינרב, "גלובס", 28.12.2020

הכתבה הועברה לבשער על ידי אורי מוריס

השנה האחרונה חשפה אותנו למגוון תחומי עניין ועיסוק שלא הכרנו קודם, ובחודשים האחרונים כולנו הפכנו מומחים בנושא בקרת טמפרטורה של חיסונים. אבל המומחים באמת, שווידאו שכולנו נקבל את החיסון שלנו כשהוא מוגש קר, הם "מ.ב.א. הזרע טכנולוגיות כול". זו החברה שדואגת שהמקפיאים לא יחרגו אפילו בטעות מטווח הטמפרטורות שנקבע להם.

"אנחנו מעבדה שמספקת שירותי ולידציה וכיול לתעשייה במדינת ישראל", אומרת לילך שאוט, סמנכ"ל החברה. "כל התעשיות שצריכות לעמוד בתקינה בינלאומית, חייבות להשתמש במכשירי מדידה שתוקפו על ידי גורם מוסמך. אנחנו מהווים את אותו גורם. ישנן עוד חברות כמונו, אבל אנחנו המכיל הקבוע של טבע ישראל, והם פנו אלינו גם הפעם".

אתם מכיילים רק טמפרטורה?

"לא, אנחנו מכיילים כל דבר. טמפרטורה נוגעת גם לקירור, אבל גם לחום - למשל עוגה ארוזה של אסם חייבת להיאפות בטמפרטורה מסוימת כדי לוודא שהיא אפויה. אנחנו מכיילים גם אורק, מסה, מדידות מאזניים מדויקות ומדידות לחצים. אנחנו עובדים עם חברות תרופות, מכשור רפואי, מפעלים ביטחוניים וחברות שבבים". שאוט מספרת כי כיול של מקפיא אחד נמשך 72 שעות. "לטבע ישנם

צוותי מכיילים משלהם, אבל כשהם הבינו שהחיסונים בדרך ושצריך להתחיל את המבצע כמה שיותר מהר, המטרה הייתה להשמיש 21 מקפיאים חדשים בן לילה. גייסנו את העובדים שלנו מהצהריים לאותו לילה ומאותו לילה לעבודה בבוקר".

איך נראה תהליך הכיול?

אייל הייבלום, מנהל ההנדסה, מסביר: "הטמפרטורה של המקפיא חייבת להישאר על מינוס 80 עד מינוס 60 מעלות, ולא לחרוג מעלה או מטה".

מה קורה כשחורגים?

"זה כרגע רק פייזר יודעים. אנחנו פועלים לפי ההנחיות שלהם. קודם כול, בודקים אם המקפיא הריק מצליח לשמור את הטמפרטורה במשך 24 שעות, ואם היא נשמרת בטווח בכל מקום בתוך המקפיא - כי אלה מקפיאים גדולים. אחר כך, במשך 24 שעות נוספות אנחנו מאתגרים אותו - מדמים פתיחת דלתות, הפסקת

מגידו נאבקת בכוונה להעביר את עמק השלום ליקנעם עלית

מאד. ההתעלמות הבוטה של הועדה מדו"ח מקצועי ומבוסס של פרופ' אדר' אירית צרף נתניהו שמוכיח בצורה מובהקת שהעיר יכולה להכפיל את מספר התושבים בתחום שטח השיפוט הנוכחי.

העיר איננה זקוקה לשטחים נוספים מוכיחה שהועדה לא פעלה בתום לב ושכפי שהורגש לאורך כל תקופת עבודתה.

הועדה הייתה מוטה באופן ברור מראש לצד אחד ואטומה לחלוטין לטיעונים כבדי משקל והגיוניים שהוצגו בפניה."

החלטת הועדה מאשררת החלטה קודמת שלה, זאת למרות שהוצגה לה תכנית מפורטת המסבירה מדוע מדובר בהחלטה שגויה.

יקנעם עלית יכולה להתרחב בעוד אלפי יחידות דיור ללא צורך בפגישה הקשה באחד מהמקומות היפים בישראל המשמש כר פורה לטיולים של מאות אלפי ישראלים בשנה.

מתוך "רשויות" - הפורטל הישראלי לרשויות המקומיות,

03.01.2021

צילום: מטה המאבק נגד העברת עמק השלום

המועצה האזורית מגידו תפעל נחרצות כנגד החלטת הוועדה הגאוגרפית למסור חלקים מעמק השלום לטובת יקנעם עלית. איציק חולבסקי: "מדובר בהחלטה חמורה וקשה הפוגעת באחד המקומות היפים בארץ ונגיע עד בג"ץ במידת הצורך"

ראש המועצה האזורית מגידו איציק חולבסקי הודיע הבוקר (א') כי המועצה תפעל נחרצות כנגד החלטת הוועדה הגאוגרפית.

צילום: מטה המאבק נגד העברת עמק השלום

החלטת הוועדה הינה להעביר חלקים מעמק השלום לטובת בנייה והרחבה של יקנעם עלית.

חולבסקי הודיע כי המועצה מתכוונת לצאת למאבק עיקש כנגד ההחלטה ובמידת הצורך אף תעתור נגדה לבג"ץ: "מועצה אזורית מגידו, יחד עם מטה התושבים וגופים רבים נוספים תאבק בצורה נחושה ועקבית בהמלצות הועדה. נפעל בכל הדרכים, בכל האמצעים ומול כל הרשויות במדינה כדי לסכל המלצה רעה והזויה של הועדה שעלולה לפגוע באזור מדהים שמהווה מרחב טיולים למליוני ישראלים. לא נוותר עד שינוי ההמלצה. השטחים הם שטחים ערכיים וייחודיים במרחב הביוספרי מגידו ולא רק אזור מדהים לטיולים. ההמלצה חמורה ותגרום לנזק משמעותי מה עוד שיש לעיר אלטרנטיבות רבות".

ראש המועצה חולבסקי אומר כי החלטת הוועדה נקבעה מראש: "ההמלצה של ועדת הגבולות להעביר שטחים ערכיים מאד הסמוכים לעמק השלום לאחר ששמעה בחודש נובמבר את התנגדות המועצה, התושבים, הישובים וכל הארגונים הירוקים חמורה

על מיסוי, ערבות הדדית והבהרת מושגים / שמעון שתיל

בעתיד למושגים אלה ביתר יסודיות. סילחו לי שאני משתמש בהם כאן, מבלי להבהיר איך אני מבין ומפרש את המושגים האלה, אך אסור להאריך יותר מדי.

נכון, התקציב הנוכחי מוריד רק במעט את רמת הערבות ההדדית ולדעתי מהווה פשרה פחות או יתר הוגנת בין האינטרסים השונים בקהילתנו. לכן הצבעתי בעדה. אך אסור להתעלם מכך שזה צעד בכיוון מסויים, שחלקנו שואף לדחוף אליו בכל כוחו וחלקנו חושש ממנו, מי בגלל מצבו הכלכלי ומי בגלל שרעיון השיתוף והערבות יקרים לו.

אסיים בהזכרת המשל הידוע על הצפרדע שדילג וברח מהמים הרותחים אך נשאר לשבת במים שהתחממו לאט לאט, עד לסוף המר.

המים כעת רק פושרים, אך האש בוערת.

■ שמעון שתיל

לא השתתפתי בוויכוחים לקראת ההצבעה על תקציב 2021 ולמען הגילוי הנאות אציין שהצבעתי עבורו.

אך ברצוני להתייחס לדברים שנכתבו, גם ב"בשער" וגם בדיון היפה והנרחב באתר הקיבוץ. החל מהדברים המנומסים והחביבים של שש הבנות החביבות ב"בשער", דרך זברי מיכל דור החכמה, ועד לדבריו הבוטים והגלויים של דני ארז בשיחה.

כולם נשבעים אמונים לערבות ההדדית. אך יש לי חדשות לכל מי שמדבר על הערבות כ"נר לרגלינו" ועל "ערך שיתקיים לנצח בינינו" ושאר סיסמאות: ערבות הדדית היא לא "נר" ולא "ערך". ערבות הדדית היא כסף! כסף שהעשירים יותר משלמים לקופת הכלל כדי שהעניים יותר יוכלו לקיים רמת חיים גבוהה יותר!

כך היה בימי ה"ניו דיל" של רוזוולט כשהמס השולי של העשירים ביותר היה 90% (!!!) ועד למדינות הרווחה המתקדמות בימינו, כשכולן מצטיינות ברמת מיסים גבוהה וברמת שירותים גבוהה שהמיסים האלה מממנים. (ובמאמר מוסגר, זה מעולם לא הוריד את המוטיבציה של בעלי היכולת לנסות ולהגדיל את הכנסתם, כפי שנטען בשיחה).

נכון, זה כואב, זה לא נעים. אבל לא ניתן לרבע את המעגל. מי שמציע לשלם פחות הוא מציע שמישהו אחר יקבל פחות = הורדת רמת הערבות ההדדית (כל התייעלות היא מבורכת, אך יש גבולות ליכולת זו, אלא אם כן גם מילה זו היא מכובסת).

סעיפי הליבה הקובעים את גובה הערבות, שכלולים בחוברת שהצבענו עליה בזמן הפרטת הקיבוץ, ב 2013 הם חוזה פשרה בין אלה שלא רצו לחסל את הקיבוץ השיתופי לבין אלה ששאפו לחברה מסוג אחר, שבשפה מכובסת קראו לה "קיבוץ מתחדש". החוזה הזה מבטיח שלא יהיו בינינו עניים, אך ברור שיש הבדל, וכנראה הבדל הולך וגדל, בין אלה שיש להם יותר, וקניית משקפיים ב-700 או "תספורת חודשית ב-500" לא מהווים בעייה בשבילם, לבין אלה, שאומנם לא יורדים עד לתק"ה בריאות, אך קניית המשקפיים היא הוצאה משמעותית עבורם.

היות והשתמשתי בביטויים "פשרה", "הפרטה" ו"קיבוץ מתחדש" מבלי להסביר, אני מבטיח להתייחס

פינת התובנה / בועז בש מרץ'

לאחר בניית הגשר, אנשים עוברים בלי להירטב ומשלמים ליזם על המעבר

מגיע עוד אדם, רואה שצריך לשלם והגשר מאפשר רק מעבר של אחד בכל פעם, הוא ממשיך במעלה נהר ומגלה שהנהר מתעקל כך שניתן להגיע לאותו המקום גם בלי לחצות

זו יתרונה של "חשיבה מחוץ לקופסה"

אדם מגיע לנהר ומתקשה לעבור לצד השני אנשים אחרים מגיעים גם כן, אחד זורק קורה על חלק מהנהר, שני רואה אבן שאפשר לעבור אליה ושלישי רואה ענף שניתן לאחוז בו במעבר

זו כוחה של הקבוצה

האנשים עוברים בצפיפות כזו שחלק נופלים ונרטבים, מגיע אדם נוסף, מארגן אותם למעבר מדורג וכולם נשכרים מכך

זה כוחו של מנהיג

מגיע מהנדס ומתכנן גשר למעבר מסודר

זו כוחה של השכלה

אין מספיק חומרים לבניית הגשר עד שמגיע אדם בעל אמצעים, מזמין חומרים ומתכנן גבייה על המעבר

זה כוחו של יזם בעל אמצעים

בניית הגשר מתבצעת לא טוב בגלל שאין סדרי עדיפויות נכונים בבנייה, עד שמגיע עוד אדם ומנהל את הבנייה באופן יעיל ואפקטיבי

זה כוחו של מנהל

יצירה מקומית

ציור: ריימונד אליס. Happy New Year 2021.

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

קְרִיאָטִידוֹת

המיתולוגיה היוונית יודעת לספר על עימות קשה בין אל הים פּוֹסִידוֹן לבין אלת החוכמה אֶתֶנָה, שהתרחש על גבעת האֶקְרוֹפּוֹלִיס באתונה. שני האלים רצו להיות הפטרוני של העיר אתונה. אזרחי העיר בחרו באֶתֶנָה, שהפכה להיות הפטרונית שלהם, ובמקום בו נערך העימות הוקם מקדש בשם: אֶרְכֶּתָאוֹן.

המקדש ממוקם בקצה המצוק ובמרחק לא רב ממקדש הפְּרֶתְנוֹן. מקדש האֶרְכֶּתָאוֹן מזהה בעיקר אודות לששת עמודי המרפסת הדרומית שלו, המפוסלים כנשים. עמודי הנשים האלה מכונים: קְרִיאָטִידוֹת (או קוֹרִיאָטִידוֹת בגרסה אחרת). לא ידוע מהו המקור המדויק לשם שניתן לאותן נשים, אך וִיטְרוֹבִיוֹס, האדריכל והסופר בן המאה הראשונה לפני הספירה, גרס כי שמן של נשי העמודים האלה הוא כשמה של העיר שלהן: קְאָרְיָה. לפי גירסתו, אנשי קְאָרְיָה שיתפו פעולה עם הפרסים, במהלך המלחמה שלהם באתונה ובספרטה. לאחר שגברו האתונאים והספרטנים

על הפרסים, יצאה אתונה לפעולת עונשין נגד קְאָרְיָה, כבשה את העיר, המיתה את הגברים ואת הנשים לקחה בשבי. עמודי הנשים, לפי וִיטְרוֹבִיוֹס, הן נשות קְאָרְיָה, הנושאות על ראשן את קורות הבנין כעונש וכמזכרת נצח על בגידת תושבי עירן.

שבת שלום (בלי עונשים והנצחות)

אהוד דור

הקריאטידות במרפסת הארכתאון, אתונה, המאה ה-5 לפנה"ס

האבות המייסדים יורדים מהבמה ומפנים את מקומם למשה, הענק בענקים, שעסק כל חייו בגיבוש שבטי ישראל לאומה, הענתק ערכי תרבות ומוסר, הובלתם במדבר והכנסתם לארץ ישראל.
לפני מותו נפרד יעקב מבניו.
יעקב בן 147.

בני כמה בניו? – 80, 90, 100 אולי יותר?
יעקב לא מברך, הוא מוכיח, מנתח את אופים של בניו ומנבא להם את עתידם.

עומדים בנים לא צעירים ומקשיבים לאביהם, שאת חלקם משבח, ואת האחרים מכסח...
מה זה עושה להם?

יעקב מרוכז במטרת נאוומו: להכתיר לו יורש.
מבחינתו קיימים 3 מועמדים:
הבכור – ראובן, האהוב – יוסף, והמוערך – יהודה.

ראובן לא היה יורש

ראובן בכרי אתה, כחי וראשית אוני-- יתר שאת, ויתר עז. ד פחז פמים אל-תותר, פי עלית משכבי אביד; אז חללת, יצועי עלה. (בראשית מ"ט ג-ד)

נכון, אתה הבכור, אתה אחראי: בפרשת מכירת יוסף מנעת את הריגתו:

וישמע ראובן, ויצלהו מידם; ויאמר, לא נפנו נפש. (פרשת וישב)

אך ביזית אותי, את אבא. בוש לך!!

יוסף אהוב מאד... אבל...

כב בן פרת יוסף, בן פרת עלי-עין; בנות, צעדה עלי-שור. כג וימררהו, ורבו; וישטמהו, בעלי חצים. כז ותשב באיתן קשתו, ויפזו זרעי ידיו; מידי אביר יעקב, משם רעה אבן ישראל. כח מאל אביד ויעזרד, ואת שדי ויברכד, ברכת שמים מעל, ברכת תהום רבצת תחת; ברכת שדים, ורחם. כו ברכת אביד, גברו על-ברכת הורי, עד-תאות, גבעת עולם; תהיין לראש יוסף, ולקדקד נזיר אחיו. (בראשית מ"ט כ"ב-כ"ו)

יוסף, אתה בן אהוב, מוצלח, מוכשר (כלכלן, עתידן), טהרן (פרשת אשת פוטיפר).

כל הברכות בעולם – לך, אך מנהיג? – לא כדאי, סבלת מהם מספיק...

ומי נשאר? יהודה...

בן רביעי. עוקף את ראובן הבכור ואת שמעון ולוי, שיעקב לא סולח להם על פרשת הטבח בשכם.

ברכת יעקב ליהודה לא משאירה מקום לספק:

ח יהודה, אתה יודוד אחיד-- ידד, בערף איביד; ישתחוו לד, בני אביד. ט גור אריה יהודה, מטורף בני עליה; פרע רבץ פאריה וכלביא, מי יקימנו. י לא-יסור שבט מיהודה, ומחקה מבין רגליו, עד כי-יבא שילה, ולו יקתת עמים. יא אסרי לגפן עירה, ולשרקה בני אתנו; ככס ביין לבשו, ובדם-ענבים סותה. יב חכלילי עינים, מיין; ולבן-שנים, מחלב. (בראשית מ"ט ח'-י"ב)

יהודה ניחן בכל התכונות הנכונות: הוא יהיה הסמכות הצבאית, המדינית, המשפטית והדתית, ואת הביטוי לכך נראה בספרי נביאים ראשונים, במאבקים הבלתי פוסקים בין בית דוד (יהודה) ושבטי ישראל (בעיקר בית יוסף).

יעקב נפרד מאיתנו, גם יוסף ואחיו, ומופיע משה. ספר שמות נפתח בפרשת שמות המתארת את המהפך הנוראי שחל בבני ישראל שהפכו לעבדים, מצבם הכלכלי, החברתי והדמוגרפי הידרדר פלאים. ואז נחתה הבשורה הכי גרועה שתיתכן: **כל-הבן הילוד, היארה תשליכהו, וכל-הבת, תחנין.**

יהודה ותמר, ציור של הוראס ורנה משנת 1840

את-אם הילד. בט ותאמר לה בת-פרעה, היליכי את-הילד הזה והינקהו לי, ואני אתן את-שכרך; ותקח האשה הילד, ותניקהו. בי ויגדל הילד, ותבאהו לבת-פרעה, ויהי-לה, לבן; ותקרא שמו, משה, ותאמר, כי מן-המים משיתוהו.

יוכבד, פועה ושפרה, מרים ובת פרעה הן הגיבורות של הפרשה. מי יודע מה היה עולה בגורלם של בני ישראל אם נשים מופלאות אלה לא היו שמות את נפשו בכפן, ומחייבות את התינוק שהפך לגדול שבנביאים. ובכלל היה נמנע מאיתנו השיר הנפלא:

דומם שטה תיבה קטנה
 על היאור הזך,
 ובתיבה משה הקטן,
 ילד יפה ורך.

הס, הגלים השובבים,
 משה הקטן פה שט.
 לא יטבע, חיה יחיה
 ילד זה הקט.

■ שבת שלום!

"אם משה", ציור שמן מאת אלכסיי טיראנוב, 1842.

וזו שעתן הגדולה של הנשים, גיבורות הפרשה. הן לא ממהרות להשליך תינוקות עבריים ליאור. לא ולא.

טו ויאמר מלך מצרים, למיילדת העברית, אשר שם האחת שפרה, ושם השנית פועה. א,טז ויאמר, בילדכן את-העבריות, וראיתן, על-האבנים: אם-בן הוא והמתן אותו, ואם-בת הוא וחייה. א,יז ותיראן המיילדת, את-האלהים, ולא עשו, כאשר דבר אליהן מלך מצרים; ותחיינן, את-הילדים. א,יח ויקרא מלך-מצרים, למיילדת, ויאמר להן, מדוע עשיתן הדבר הזה; ותחיינן, את-הילדים. א,יט ותאמרן המיילדת אל-פרעה, כי לא כנשים המצרית העברית: כי-חיות הנה, בטרם תבוא אלהן המיילדת וילדו. א,כ וייטב אלהים, למיילדת; וירב העם ויעצמו, מאד.

משה בתיבה ובת פרעה והפמליה שלה, בתחריט של גוסטב דורה מ-1886

יוכבד (אימם של אהרון ומרים) יולדת בן. היא אפילו לא חולמת להשליך אותו היאורה:
 ותצפנהו שלשה ירחים. ב,ג ולא-יכלה עוד, הצפינו, ותקח-לו תבת גמא, ותחמרה בחמר ובזפת; ותשם בה את-הילד, ותשם בסוף על-שפת היאר. ב,ד ותתצב אחתו, מרחק, לדעה, מה-יעשה לו. ב,ה ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר, ונערתייה הלכת על-יד היאר; ותרא את-התבה בתוך הסוף, ותשלח את-אמתה ותקחה. ב,ו ותפתח ותראהו את-הילד, והנה-נער בכה; ותחמל עליו--ותאמר, מיילדי העברים זה. ב,ז ותאמר אחתו, אל-בת-פרעה, האלך וקראתי לך אשה מינקת, מן העברית; ותינק לך, את-הילד. ב,ח ותאמר-לה בת-פרעה, לכי; ותלך, העלמה, ותקרא,

ברכות לרגל השנה החדשה 1979

כיחה א' - ילדג "דקל" מברכים:
 ענה - "שהקיבוץ יהיה גדול ונחמד"
 גילי - "שהקיבוץ יהיה יפה וגדול"
 עתר - "שכל בתח"ר יתרחבו! ושלא תהיינה מלחמות!"
 מיכל - "שיהיו הרבה פרחים."
 הדס - "שנים טובות ומתוקות"
 קרן - "שהקיבוץ יהיה כפה כמו כלה"
 מנו - "שהקיבוץ יהיה יפה ומתוק"
 עדי - "שיבואו הרבה אורחים"
 אביעד - "שלא תהיה שנה בצורת"
 חמוטל - "שיעשו חחרויות ספורט ושהבריכה תהיה תמיד נקייה"
 מאיר - "שיהיה שלום!"

הזמנה לחוג ברידג'

שעתיים של ניקוי ראש והנאה בחינם - לא תבואו? חזרתי לשחק ברידג' בחוג של רפי לאחר הפסקה של כמה שנים.

איזה כף, איזו הנאה. והמדריך/המורה הזה (רפי שד- מון) רק רוצה ללמד ולתת את כל מה שהוא יודע (והוא יודע!...). זה הזמן היחיד שלי בשבוע שהראש לא טוחן וחושב מחשבות ו/או טרדות. זהו זמן נטו למשחק קלפים מהנה שמשפר ומחדד את הזיכרון, המחשבה והיכולת האסטרטגית והמנטלית.

ברידג' הוא משחק מאתגר. כל יד (מקבץ קלפים) שונה והגירוי האינטלקטואלי לא מפסיק. בקיצור, מוזמנים בחום ימי חמישי בין 17:00 ל-19:00 במועדון לחבר. ראומה וכל הבריג'יאים וכמובן - רפי המדהים.

לוח מודעות

מזל טוב!

למריאנה מאוטנר (אמא של ויואן לאי) ליום הולדתה ה-100!

מזל טוב!

למרק רשקוב ליום הולדתו ה-70!

10 שאלות ותשובות עם דני כהן

גיל: 58 ו**חצי מצב משפחתי:** גרוש. אבא של טלי (22). **מקצוע:** בשנה האחרונה, לאחר שעברתי קורס בן 3 חודשים בנהיגה ברכב ציבורי זעיר, אני עובד כנהג הסעות בחברת "בונתור" (חברת ההסעות הגדולה בישראל). מסיע ברחבי הצפון בעיקר ילדים בחינוך המיוחד + וויזות צבאיות להסעת חיילים לבסיסים, כולל הסעת מתנדבות שעובדות באותם בסיסים. לפני עבודתי ב"בונתור" שימשתי בנהיגה ומינהלה בסוכנויות רכב אחרות. בעבר (2000 עד 2002) רכשתי תואר כהנדסאי תעשייה וניהול, אבל לצערי לא הצלחתי להשתלב בתחום זה.

1 זיכרון מעניין מהילדות?

א. אני בכיתה א' בחצור הגלילית, מקום בו נולדתי וחייתי עד שעברתי להזורע. בקייטנה מתקיים חידון טריוויה (ראו שאלה 3 בהמשך...) בו משתתפים נציגים מכיתות א' עד ו'. כנציג ביתה א' אני מצליח לעלות לשלב הגמר, כאשר בשלב זה אנחנו נשאלים שאלה זהה (זוכר עד היום את השאלה): "מי האדם הראשון שנחת על הירח?" (השנה היא 1969 ובאותם ימים התרחשה אותה נחיתה). הילדים הגדולים לא ידעו ומנחי החידון לא חשבו שאני, הקטנצ'יק מכולם, יודע. הצבעתי וצרחתי את התשובה. זכיתי בפרס על מקום ראשון – מכונית משטרה צעצוע, וכולם סיפרו להורים שלי איזה ילד חכם יש להם.

ב. אני בן 11. יום כיפור 1973. סיימנו להתפלל בבית הכנסת (פעם ראשונה ואחרונה שצמתי) ופתאום שמענו רעמי מטוסים מעלינו. יצאנו החוצה לרחוב שהיה מלא אנשים וראינו מחצור הגלילית את רמת הגולן מופצצת. התחילה פאניקה. לא היה לנו מקלט ליד הבית אז הלכנו למקלט בבית קומות ממולנו, כאשר הדיירים לא כל כך רצו להכניס אותנו פנימה. בסוף הסכימו ושהינו שם כמה ימים ולילות, כאשר באותו הזמן חצור הגלילית נהפכה לסוג של בסיס צבאי מלא במובילי טנקים וחיילים שעשו דרכם לרמת הגולן. הייתי רק בן 11 אבל הרגשתי כאילו שאני ממש בתוך המלחמה.

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב'גוגל'?

חיסון לקורונה. רציתי להבין מה ההבדל בין החיסון של "פייזר" לזה של "מודרנה". הבנתי שעובדים בשיטה דומה ולמעשה אין הבדל. היה לי חשוב לדעת משום שאני עובד כנהג הסעות עם אוכלוסיה מגוונת וגם כדי לשמור על אימא שלי. חשוב לי להתחסן כמה שיותר מהר.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

טריוויה – ידע כללי. אני סקרן בתחומי ידע רבים, צופה מתמיד בשעשועוני טריוויה בטלוויזיה, לרוב יחד עם בתי טלי. ניסיתי להתקבל ל"מי רוצה להיות מיליונר". עברתי מספר שלבים אבל בשלב האחרון נשאלתי "כמה פעמים מוזכרת המילה ירושלים בתנ"ך?" לא ידעתי ולא הצלחתי להתקבל לתכנית [641 פעם – בדקתי. ד.נ.]. אנסה שוב.

4 מהו החטא הקטן שלך ("גילטי-פלד'ר")?

סדרות וסרטים בטלוויזיה: אני מת על זה. עברתי מ"הוט" ל"יס" בגלל שיש יותר מגוון וגם איכות השידור יותר טובה. צופה בכל זמן פנוי שיש לי. מעדיף סדרות ישראליות כמו "שטיסל" ו"תאג'ד". כמובן שלא מוותר גם על צפייה באקטואליה, והרבה. **גלידת שמנת משובחת:** רצוי גלידת "בן אנד ג'רי", שתמיד מחכה לי במקפיא של המקרה.

5 אם היו נותנים לך שעה – היכן בעולם היית רוצה להיות?

ניו-זילנד: לפני הכל בגלל הנופים היפהפיים שיש שם. אבל גם בגלל שאני יודע שזהו האי היחיד בעולם שאין בו נחשים [בדקתי באינטרנט וזה אכן נכון – ד.נ.]. ולי יש פחד מנחשים ["אופיופוביה" למי שרוצה לדעת]. הפחד הזה קשור לסיפור מהימים הראשונים לאחר שהבאנו – אני ואורלי אשתי לשעבר – את בתנו טלי הביתה. פתחתי את החלון כדי לנקות אותו ואז נכנס פנימה נחש ונעלם. נבהלנו מאוד. אורלי וטלי יצאו מייד מהבית ואני גייסתי את השכן שלי איציק שטרית כדי לחפש את הנחש. לא מצאנו אותו וגם לוכד נחשים שהוזעק לסייע לא מצא אותו אבל מצא נשל של נחש שקבע שהוא מסוג "נחש מטבעות", שאינו מסוכן. עובדה זאת לא הרגיעה אותי ולאחר מספר ימים עברנו לדירה אחרת. מאז יש לי טראומה מנחשים.

6 מהו הפספוס שלך?

היה לי חלום לפרוש לפנסיה ממקום עבודה מסודר בגיל 55-60 כאשר אני בריא, צלול, סקרן ומלא אנרגיה. לצערי לא הצלחתי לבנות לי את החיים סביב מקצוע מסודר ופנסיה בהתאם, ונראה שאיאלץ לעבוד עד גיל 67, ולדחות את התכניות שלי (ראו בשאלה הבאה).

7 משהו שאתה שואף להגשים בעתיד?

אני רוצה, כאשר זה יתאפשר לי, ללמוד להיות מורה דרך, כמו שסעדיה עשה. השאיפה שלי היא לנצל את העובדה שיש לי רשיון להסעה ברכב ציבורי זעיר על מנת להיות מדריך בסוג של טיולי בוטיק לקבוצות קטנות.

8 ספר משהו שלא יודעים עליך.

א. **היכן שרתתי בצבא?** כבוגר 5 יחידות לימוד בערבית מויינתי ישר לשרות בחיל המודיעין ביחידה 8200. הוצבתי בבסיס "מישר" (ליד הר כנען בצפת) בתפקיד מסווג. כיום אני סוגר מעגל כאשר מדי יום שישי אני מסיע את חיילי 8200 שמשרתים באותו בסיס בו שרתתי.

ב. **איך הגעתי להזורע?** אחרי הצבא עבדתי בדואר בראש-פינה ובין תפקידיי היה גם לאתר חבילות אבודות. חבילה אחת שכזו אבדה בדרך להזורע ולא הגיעה ליעדה. התקשרתי לטלפון במשרד הדואר בקבוץ. ענתה לי אורלי, אשתי לשעבר, והשיחה העניינית הפכה לשיחה אישית. שאלתי את אורלי 3 שאלות: 1) האם את מעשנת? 2) האם את גבוהה? 3) האם את רזה? מאחר וענתה לשביעות רצוני קבענו להיפגש. הקשר התפתח והתהדק ולאחר שנה החלטתי לעבור לקבוץ, לא לפני שהחלטתי להכשיר את עצמי לחיים בקבוץ ולמדתי בצפת במשך שנה גננות נוי. עם סיום הלימודים באתי לחיות עם אורלי. בשנה הראשונה לא היה מקום עבודה בנוי אז עבדתי בגידול דגי הדיסקוס ולאחר מכן התפנה מקום בנוי ועבדתי שם, תחת פיקודו של חיים בטאט, במשך כחמש שנים.

9 תכונה אחת בך, שהיית שמח להיפרד ממנה.

דאגנות יתר: יש לי הרבה מחשבות טורדניות ודאגות על מיליון דברים – עבודה, מצב כלכלי, בתי טלי, ועוד. המון דברים. המחשבות האלו מופיעות בעיקר בלילות ומקשות עליי להרדם.

10 משהו שמטריד אותך ומשהו שאתה אוהב בהזורע?

מפריע: קטנוניות. לפעמים אני חושב שלאנשים בקבוץ טוב מדי ואולי משעמם ואז נראה שהם מחפשים להתעסק בדברים קטנים, שלא לומר קטנוניים. לא פעם העיסוק הזה פוגע, גם אם לא נעשה מתוך כוונה רעה. בתפקידים שלי בעבר במשרד הבניין ובמועדון לחבר לעיתים שבמקום לפרגן ולעודד חיפשו בעיקר איך לבקר ולהקטין. יש קושי לתת שירות בקבוץ, ולכן אני עובד כיום בחוץ.

אוהב: את איכות החיים, הירוק, הנוי שסביבי. מאוד מעריך את העזרה ההדדית, את הדאגה למבוגרים וגולת הכותרת – הטיפול והניהול המופלא של הקהילה שלנו בתקופת הקורונה. ניהול שהפך את הקיבוץ לסוג של אי של גן עדן עם תשובות מול רוב הקשיים. אני שמח שיצא לי בסגר הראשון להיות שותף ולתרום בחלוקת משלוחים לחברים שהיו סגורים בבתיהם.

תודה לדני כהן, על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמו לכולנו. להתראות בעיתון הבא עם 'גיבור' או 'גיבורה' נוספים, שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

צילום: ילון שחורי